

Το Πασχάλιο Μήνυμα του Πατριάρχη Μόσχας Κυρίλλου

[Πατριαρχεία](#) / [Πατριαρχείο Μόσχας](#)

Στο νόημα και την κεντρική θέση που κατέχει η Ανάσταση του Κυρίου στη ζωή της Εκκλησίας αναφέρεται, μεταξύ άλλων, στο Πασχάλιο μήνυμά του ο [Πατριάρχης Μόσχας](#) και πασών των Ρωσιών κ.κ. Κύριλλος.

“Ὁ Ἀναστὰς Κύριος, κατὰ τὴν ἀψευδῇ Αὐτοῦ ὑπόσχεσιν, ὁ μετὰ τῶν μαθητῶν Αὐτοῦ ὦν πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος (Ματθ. 28.20), ἀξιῶσοι καὶ ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς καὶ ἀσθενεῖς, ἀλλὰ διψῶντας τὴν δικαιοσύνην καὶ ζητοῦντας τὴν σωτηρίαν, ἅμα τῇ λήξει τῆς ἐπιγείου πορείας ἵνα κληρονομήσωμεν τὴν μακαρίαν ζωὴν, ὥστε ἐν ταῖς οὐρανίαις μοναῖς, ταῖς ἡτοιμασμέναις ἀπὸ καταβολῆς κόσμου (πρβλ.Ματθ. 25.34), ὁμοῦ μετὰ τῶν ἁγίων ἐν τῇ αἰωνίᾳ Αὐτοῦ δόξῃ βασιλεύειν (Ὑμνος τοῦ Ἁγίου Ἀμβροσίου Μεδιολάνων «Σὲ τὸν Θεὸν αἰνοῦμεν»). Διὰ ταύτην τὴν χαρὰν ἀναμονῆς τῆς μελλούσης Βασιλείας

τῆς ἀγάπης, ὅταν ἔσται ὁ Θεὸς τὰ πάντα ἐν πᾶσιν (πρβλ. Α΄ Κορ. 15.28) ἡ Ἐκκλησία κηρύττει πάντοτε, πολὺ μᾶλλον δε εἰς τὰς λαμπρὰς ἡμέρας τῆς ἀναστασίμου πανηγύρεως”, ἀναφέρει.

Αναλυτικά το μήνυμα του Πατριάρχου Μόσχας:

Ἐπὶ δύο χιλιετίας διὰ τούτων τῶν λόγων πανηγυρίζουσα ἡ Ἁγία Ἐκκλησία κηρύσσει τοῖς ἀνθρώποις τὴν χαρμόσυνον εἴδησιν περὶ τῆς ὑπὸ τοῦ Θεοῦ δωρηθείσης σωτηρίας. Εἰς τούτους ἔγκειται ἡ φλόξ τῆς πίστεως ἡμῶν, ἡ δύναμις τῆς ἀγάπης, τὸ θεμέλιον τῆς ἐλπίδος, ὁ ἀκρογωνιαίος λίθος τῆς Ἐκκλησίας, ὁ πυρὴν τοῦ καινοδιαθητικοῦ μηνύματος τῆς εἰρήνης, τὸ ἀνέσπερον φῶς τῆς μορφώσεως καὶ ἡ πηγὴ τῆς ἐμπνεύσεως, τὸ κέντρον τοῦ χριστιανικοῦ βίου καὶ πᾶν τὸ μέλλον ἡμῶν.

Ὅ,τι καὶ ἵνα συνέβαινεν εἰς τὸν εὐμετάβλητον καὶ ἐνίστε φρουασσόμενον καὶ σπαρασσόμενον ὑπὸ ἀντιπαραθέσεων κόσμον, οἵαυδήποτε δυσκολίαι καὶ δοκιμασίαι ἵνα καὶ ὑφιστάμεθα, γνωρίζομεν, πιστεύομεν καὶ κηρύσσομεν: ἡ ἀναστάσιμος χαρὰ διὰ τὸν Ἀναστάντα Σωτῆρα παραμένει ἀμετάβλητος καὶ τὸ πᾶν νικῶσα.

Ποῖον εἶναι τὸ νόημα αὐτῆς τῆς κυρίας χριστιανικῆς ἐορτῆς; Ἐν ὀνόματι τίνος καὶ διὰ ποῖον λόγον κατῆλθεν ἐπὶ τῆς γῆς ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, μορφὴν δούλου λαβὼν (Φιλ. 2.7), ἔπαθεν, εὐσταυρώθη καὶ ἀνέστη; Καὶ τί εἰς ἡμᾶς, τοὺς ἀνθρώπους τοῦ ΚΑ΄ αἰ., ἐναπόκειται ποιῆσαι ἵνα τῷ ὄντι καταστῶμεν μέτοχοι καὶ κληρονόμοι τῆς τοῦ Χριστοῦ κατὰ τοῦ θανάτου νίκης;

Ἡ Ἐκκλησία δίδει ἡμῖν ἀπαντήσεις εἰς ταύτας τὰς ἐρωτήσεις. Ἐπιβεβαιοῖ ὅτι διὰ τοῦ ἐκ τῆς Ὑπερευλογημένης Παρθένου σαρκωθέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ ὁ Ἄδης ἠχμαλώτισται, ὁ Ἀδὰμ ἀνακέκληται, ἡ κατάρρα νενέκρωται, ἡ Εὐὰ ἠλευθέρωται, ὁ θάνατος τεθανάτωται, καὶ ἡμεῖς ἐζωοποιήθημεν (Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον τῆς Κυριακῆς εἰς τοὺς Αἴνους, Ἦχος β΄). Ὁ Κύριος τῷ ὄντι ζωοποιεῖ ἡμᾶς διὰ τῆς ἀγάπης Αὐτοῦ, ἐλευθερώνει ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ φόβου τοῦ θανάτου καὶ τῆς φθορᾶς, θεραπεύει τὰς ψυχικὰς τε καὶ σωματικὰς ἀσθενείας, ὑποστηρίζει ἡμᾶς εἰς τὰς δυσκολίας καὶ δοκιμασίας, παρηγορεῖ εἰς τὰς θλίψεις καὶ λύπας, βοηθεῖ ἵνα ἀκολουθήσωμεν τὴν σωτήριον ὁδόν, τὴν ἀπάγουσαν εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, ὅταν ἐξαλείψει ὁ Θεὸς πᾶν δάκρυον ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὁ θάνατος οὐκ ἔσται ἔτι, οὔτε πένθος οὔτε κραυγὴ οὔτε πόνος οὐκ ἔσται ἔτι (πρβλ. Ἀποκ. 21.4).

Ἐκτελέσας τὸν λυτρωτικὸν ἀγῶνα ὁ Κύριος διὰ τῆς σταυρικῆς Αὐτοῦ θυσίας καὶ τῆς ἐνδόξου Ἀναστάσεως ἤνοιξε πᾶσι τὰς πύλας τοῦ παραδείσου. Ἐκτοτε μέχρι καὶ σήμερον ἐκάστῳ ἀνθρώπῳ προσφέρεται ἡ δυνατότης ἵνα δι' ὅλης τῆς ψυχῆς αὐτοῦ προσλάβῃ τὸν Χριστὸν ὡς ἀληθινὸν Θεὸν καὶ Σωτῆρα, τὸν καταπέμποντα τὴν εὐλογημένην δύναμιν διὰ μίαν δικαίαν ζωὴν καὶ ἔμπρακτον μετοχὴν εἰς τὴν μεταμόρφωσιν τοῦ κόσμου.

Ὁ Ἅγιος Νικόλαος Σερβίας, γνωστὸς θεολόγος τοῦ παρελθόντος αἰῶνος, συλλογιζόμενος διὰ τὸ Πάσχα, ἔγραφεν: «Ὁ Χριστὸς ἀνέστη, δῆλον εἶναι ὅτι ἡ ζωὴ εἶναι ἰσχυροτέρα τοῦ θανάτου, ὁ Χριστὸς ἀνέστη, δῆλον εἶναι ὅτι τὸ καλὸν εἶναι ἰσχυρότερον τοῦ κακοῦ. Ὁ Χριστὸς ἀνέστη, δῆλον εἶναι ὅτι πᾶσαι αἱ προσδοκίαι τῶν χριστιανῶν ἐδικαιώθησαν. Ὁ Χριστὸς ἀνέστη, δῆλον εἶναι ὅτι πᾶσαι αἱ δυσκολίαι τοῦ βίου ἐλύθησαν» (Σκέψεις περὶ τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ κακοῦ). Καὶ αὕτη ἡ ἀναστάσιμος χαρά, ἡ χαρὰ τῆς μετὰ τοῦ Θεοῦ κοινωνίας καὶ ἐδραιώσεως τῆς ἐν καινότητι ζωῆς (Ῥωμ. 6.4) ἐπὶ τῶν ἀρχῶν τοῦ καλοῦ καὶ τῆς δικαιοσύνης ἀγγίζει τὰς καρδίας ἐκατομμυρίων χριστιανῶν, ἐμπνέει διὰ τὰς πράξεις τῆς ἀγάπης καὶ ἐλέους, βοηθεῖ εἰς τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν κακουχιῶν, παρηγορεῖ εἰς τὰς δοκιμασίας, προσφέρει ἐλπίδα τοῖς ἀπελπισμένοις καὶ ἐνδυναμώνει τοὺς ὀλιγοψύχους.

Τὴν λαμπροφόρον ἑορτὴν τοῦ Πάσχα ἀπευθύνομεν τὰς ἰδιαιτέρας ἡμῶν δεήσεις πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ τῶν ἐν τῇ ἐμπολέμῳ ζώνῃ εὐρισκομένων. Ὡς χριστιανοὶ ἀδυνατοῦμεν ὅπως παραμένωμεν ἀδιάφοροι ἔναντι τῶν συμφορῶν καὶ στέρησεων τῶν ἡμετέρων ἀδελφῶν, ὧν τινων αἱ καρδίαι εἶναι ἐν φλογὶ καίόμεναι τῆς ἐμφυλίου συγκρούσεως, διὸ καὶ ἀναπέμπομεν πρὸς τὸν Κύριον ἐνθέρμους αἰτήσεις ὑπὲρ τοῦ θεραπεῦσαι Τοῦτον κατὰ τὸ ἔλεος καὶ τὴν εὐσπλαχνίαν Αὐτοῦ τὰς σωματικὰς, ἔτι δὲ μᾶλλον τὰς σωματικὰς πληγὰς, παρηγορῆσαι πᾶσαν θλίψιν καὶ δωρῆσαι τοὺς ἐκ τῆς βαπτιστικῆς κολυμβήθρας τοῦ Δνειπέρου ἐξελθόντας ἀδελφοὺς λαοὺς μόνιμον καὶ δικαίαν εἰρήνην.

Ὅπως ἡ ἐπίγειος πορεία τοῦ Σωτῆρος ἦτο πεπληρωμένη κόπων καὶ θυσιαστικῆς ἀγάπης διὰ τοὺς ἀνθρώπους, οὕτω καὶ ἡμεῖς καλούμεθα ἵνα μιμηθῶμεν Τοῦτον εἰς τὸ διακονῆσαι τὸν πλησίον. Ἄλλως τε ἐκάστη, ἔστω καὶ ἡ ἐλαχίστη ἀρετὴ, ἡ ὑπερκέρασις τοῦ οἴκειου ἡμῶν ἐγῶισμοῦ ἐπ'ὠφελείᾳ τοῦ ἑτέρου προσεγγίζουν ἡμᾶς τῷ Θεῷ ὡς Πηγῇ ζωῆς καὶ ἀθανασίας, καὶ δῆλον εἶναι ὅτι καθιστοῦν ἡμᾶς εὐτυχεστέρους.

Ὁ Ἀναστὰς Κύριος, κατὰ τὴν ἀψευδῆ Αὐτοῦ ὑπόσχεσιν, ὁ μετὰ τῶν μαθητῶν Αὐτοῦ ὦν πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος (Ματθ. 28.20), ἀξιῶσοι καὶ ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς καὶ ἀσθενεῖς, ἀλλὰ διψῶντας τὴν δικαιοσύνην καὶ ζητοῦντας τὴν σωτηρίαν, ἅμα τῇ λήξει τῆς ἐπιγείου πορείας ἵνα κληρονομήσωμεν τὴν μακαρίαν ζωὴν, ὥστε ἐν ταῖς οὐρανίαις μοναῖς, ταῖς ἡτοιμασμέναις ἀπὸ

καταβολῆς κόσμου (πρβλ.Ματθ. 25.34), ὁμοῦ μετὰ τῶν ἁγίων ἐν τῇ αἰωνίᾳ Αὐτοῦ δόξῃ βασιλεύειν (Ὑμνος τοῦ Ἁγίου Ἀμβροσίου Μεδιολάνων «Σὲ τὸν Θεὸν αἰνοῦμεν»). Διὰ ταύτην τὴν χαρὰν ἀναμονῆς τῆς μελλούσης Βασιλείας τῆς ἀγάπης, ὅταν ἔσται ὁ Θεὸς τὰ πάντα ἐν πᾶσιν (πρβλ. Α΄ Κορ. 15.28) ἡ Ἐκκλησία κηρύττει πάντοτε, πολὺ μᾶλλον δε εἰς τὰς λαμπρὰς ἡμέρας τῆς ἀναστασίμου πανηγύρεως.

Ἐνωτισθῶμεν δὲ τῆς σωτηρίου αὐτῆς φωνῆς, τῆς διὰ στόματος τοῦ Ἀποστόλου Παύλου καλούσης ἡμᾶς ἵνα ἐορτάσωμεν τὸ Πάσχα μὴ ἐν ζύμῃ παλαιᾷ, μηδὲ ἐν ζύμῃ κακίας καὶ πονηρίας, ἀλλ' ἐν ἀζύμοις εἰλικρινείας καὶ ἀληθείας (Α΄ Κορ. 5.8). Ἐνωτισθῶμεν καὶ προσπαθήσωμεν ἵνα ζήσωμεν κατὰ τὰς θείας ἐντολὰς, διὰ τοῦ λόγου τῆς εὐαγγελικῆς δικαιοσύνης καὶ τῶν ἀγαθῶν ἔργων, καθ' ὅλης τῆς ζωῆς ἡμῶν μαρτυροῦντες τοῖς ἐγγύς καὶ τοῖς μακρὰν ὅτι ἀληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος, ᾧ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ὁ Μόσχας καὶ Πασῶν τῶν Ῥωσιῶν

Κύριλλος

Μόσχα,

Ἅγιον Πάσχα 2023